

ницыти, а оученицыти на народатъ,
дѣто былъ насѣдналъ, така и рыбыти,
комѹ кольото сѧ шѣло. И така сѧ наѣ-
ли сичкити до сытость. Подирь насы-
щеніето тѣхно Исусъ повелѣлъ на оу-
ченицыти свои да собератъ ѿстѧнали-
ти трохи, заради да не пропадни нищо
напѣств. Послѣ собраніето напѣлили
были дванадесать кошове до вѣрхатъ ѿ
ѿстѧналыти трохи, така и ѿ рыбы-
ти. Я мѹжити който тамъ ѣли, бы-
ли околѡ пѧть хілады, освѣнь жены-
ти и малолѣтнити дѣца. Тогасъ като
видѣлъ народатъ чи стѡрилъ Исусъ
това чѣдо, сичкити единоголасно въ
ѣдинъ гласъ говорили, чи той ѣ во-
истинна, ѿнзи Пророкъ, дѣто ще да
дѡди на свѣтатъ.

Марк.

гл. 8.
с. мв.

Іван.

гл. 5.
с. вѣ.

Марк.

гл. 5.
с. мв.

Мат.о.

гл. 14.
с. ка.

Іван.

гл. 5.
с. 14.

Полѣзни правоученіята.

а. На всѧкій кошъ, който ѣ сасъ хлѣвъ, долж-
ни смы да напишимъ тѣйзи слова: насъ син-
цаны храни ны ѣдната рѣка Божіа.

Яндрей гвоорилъ: щощѣ стѡри това гѧстіе на
толкова многочисленъ народъ; ала когато сѧ дока-
чила щѣдрата (милостивата) рака Божіа до оно-
ва,